

stać, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania, dostosowane do wymogów określonych zgodnie z niniejszą ustawą, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 31. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1028

USTAWA

z dnia 11 grudnia 1997 r.

o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych.

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa środki ochrony przed wyrażającym szkodę przemysłowi krajowemu przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych, zwane dalej „środkami antydumpingowymi”, oraz zasady i tryb postępowania w sprawie stosowania tych środków, zwany dalej „postępowaniem antydumpingowym”.

2. Środki antydumpingowe i postępowanie antydumpingowe, określone w niniejszej ustawie, będą stosowane z zachowaniem wymogów określonych w Porozumieniu Światowej Organizacji Handlu w sprawie stosowania artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (Porozumienie WTO).

3. W postępowaniu antydumpingowym stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego i przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, jeżeli przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) towar podobny — towar, który jest jednakowy pod każdym względem w stosunku do towaru objętego postępowaniem antydumpingowym, lub w razie braku takiego towaru, inny towar, który, pomimo że nie jest jednakowy pod każdym względem, ma cechy ściśle odpowiadające cechom towaru objętego postępowaniem antydumpingowym,
- 2) szkodę — rzeczywistą szkodę wyrządzoną przemysłowi krajowemu lub groźbę wyrządzenia rzeczywistej szkody bądź istotne opóźnienie powstania określonego przemysłu krajowego,
- 3) przemysł krajowy — ogół producentów wytwarzających towar podobny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub tych spośród nich, których łączna produkcja stanowi co najmniej 50% całkowitej produkcji krajowej tych towarów; w wypadku gdy producenci są powiązani z zagranicznymi eksporterami lub krajowymi importerami albo sami są importerami towaru będącego przedmiotem postępowania, wówczas przemysł krajowy oznacza pozosta-

tych producentów krajowych wytwarzających towar podobny,

- 4) producentów powiązanych — producentów powiązanych z zagranicznymi eksporterami lub krajowymi importerami w jakikolwiek z następujących sposobów:
 - a) jeden z nich bezpośrednio lub pośrednio kontroluje drugiego,
 - b) obaj są bezpośrednio lub pośrednio kontrolowani przez osobę trzecią,
 - c) obaj bezpośrednio lub pośrednio kontrolują osobę trzecią, pod warunkiem że istnieją przypuszczenia, iż na skutek powiązań dany producent postępuje odmiennie od producentów nie mających powiązań,
- 5) osobę kontrolującą drugą osobę — osobę, która prawnie lub faktycznie władna jest kierować postępowaniem drugiej osoby,
- 6) osoby niezależne (nabywcy niezależni) — osoby (nabywcy), które nie są ze sobą powiązane w sposób określony w pkt 4,
- 7) sprzedaż w zwykłym obrocie handlowym — każdą sprzedaż dokonaną przez producenta towaru objętego postępowaniem antydumpingowym, na warunkach ogólnie przyjętych w jego kraju, z wyjątkiem sprzedaży po cenach niższych od kosztów produkcji w rozumieniu art. 5 ust. 2—11, sprzedaży między osobami powiązаныmi w rozumieniu pkt 4 oraz sprzedaży między stronami, które zawarły między sobą porozumienie kompensacyjne,
- 8) środki antydumpingowe — tymczasowe i ostateczne cła antydumpingowe oraz zobowiązania cenowe; tymczasowe cła antydumpingowe i ostateczne cła antydumpingowe stanowią należności celne przywozowe w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny,
- 9) strony zainteresowane:
 - a) zagranicznych eksporterów lub producentów towaru objętego postępowaniem antydumpingowym, krajowych importerów tego towaru bądź organizacje oraz zrzeszenia handlowców i przedsiębiorców, jeżeli większość ich członków jest

- zagranicznymi eksporterami, producentami lub krajowymi importerami danego towaru,
- b) kraje eksportu,
 - c) krajowych producentów podobnego towaru lub organizacje oraz zrzeszenia handlowców i przedsiębiorców, jeżeli większość ich członków wytwarza towar podobny,
 - d) inne strony, krajowe lub zagraniczne, nie wymienione w lit. a)—c), które w czasie postępowania antydumpingowego wykażą swój bezpośredni interes prawny i materialny w badanej sprawie,
- 10) okres badany — okres, w którym bada się, czy przywóz na polski obszar celny został dokonany po cenach dumpingowych, z tym że okres ten wynosi zazwyczaj jeden rok, ale nie mniej niż 6 miesięcy przed datą wszczęcia postępowania antydumpingowego, określany szczegółowo w postanowieniu o wszczęciu postępowania antydumpingowego.

Art. 3. 1. W wypadku gdy w wyniku postępowania antydumpingowego zostanie stwierdzone, że wprowadzenie towaru do obrotu na polskim obszarze celnym po cenie dumpingowej wyrządza szkodę przemysłowi krajowemu, wobec tego towaru mogą być zastosowane środki antydumpingowe.

2. Towar uważa się za wprowadzony do obrotu na polskim obszarze celnym po cenie dumpingowej, jeżeli jego cena eksportowa jest niższa od wartości normalnej.

3. Cła antydumpingowe ustanawia się w wysokości niezbędnej do usunięcia szkody, ale nie przekraczającej marginesu dumpingu.

4. W zobowiązaniach cenowych wzrost cen powinien być ustalony w wysokości wystarczającej do wyeliminowania dumpingu bądź zapobieżenia szkodzie, ale nie wyższej niż ustalony margines dumpingu.

5. Margines dumpingu stanowi kwotę, o jaką wartość normalna przewyższa cenę eksportową.

DZIAŁ II

Stwierdzenie dumpingu i szkody

Rozdział 1

Ustalenie dumpingu

Oddział 1

Wartość normalna

Art. 4. 1. Wartość normalną ustala się na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych w zwykłym obrocie handlowym od niezależnych nabywców w kraju eksportu.

2. Krajem eksportu jest kraj pochodzenia towaru, a w wypadku gdy towar nie jest przywożony na polski obszar celny bezpośrednio z kraju pochodzenia towaru, jest nim kraj wysyłki towaru. Jeżeli w kraju wysyłki nie produkuje się podobnego towaru lub nie można

ustalić dla niego porównywalnej ceny bądź gdy towar jest tylko przewożony przez jego terytorium, to za kraj eksportu uznaje się kraj pochodzenia towaru.

3. W wypadku gdy zagraniczny eksporter nie produkuje lub nie sprzedaje podobnych towarów w zwykłym obrocie handlowym w kraju eksportu, wartość normalną można ustalić na podstawie cen stosowanych w kraju eksportu przez innych sprzedawców lub producentów.

4. Ceny stosowane pomiędzy stronami, które są ze sobą powiązane lub zawarły porozumienia kompensacyjne, nie mogą być uznane za płacone w zwykłym obrocie handlowym i można ich nie wykorzystywać do ustalenia wartości normalnej, chyba że zostanie wykazane, iż powiązanie to nie wywiera wpływu na ceny stosowane między tymi stronami.

5. Sprzedaż podobnego towaru z przeznaczeniem do konsumpcji krajowej na rynku wewnętrznym kraju eksportu, wykorzystuje się do ustalenia wartości normalnej, jeśli stanowi ona co najmniej 5% wielkości sprzedaży danego towaru na polski obszar celny. Sprzedaż w mniejszych ilościach może być wykorzystana do ustalenia wartości normalnej, jeżeli stosowane ceny zostaną uznane za reprezentatywne dla danego rynku.

Art. 5. 1. W wypadku gdy towar podobny nie jest sprzedawany w zwykłym obrocie handlowym bądź jest sprzedawany w wielkościach niewystarczających lub gdy z powodu określonej sytuacji rynkowej sprzedaż ta nie pozwala na dokonanie właściwego porównania, wartość normalną podobnego towaru ustala się na podstawie:

- 1) cen w eksporcie, w zwykłym obrocie handlowym, do kraju trzeciego, jeżeli ceny te są reprezentatywne, lub
- 2) kosztów wytwarzania w kraju pochodzenia towaru, powiększonych o koszty bezpośrednio związane ze sprzedażą, koszty ogólnego zarządu i wszystkie inne koszty oraz kwotę zysku (wartość normalna konstruowana).

2. W wypadku gdy sprzedaż podobnego towaru na rynku wewnętrznym kraju eksportu lub jego sprzedaż do kraju trzeciego następuje po cenach niższych od jednostkowych kosztów wytwarzania (stałych i zmiennych), powiększonych o koszty bezpośrednio związane ze sprzedażą, koszty ogólnego zarządu i wszystkie inne koszty, może ona być traktowana jako nie dokonana w zwykłym obrocie handlowym z uwagi na cenę i może być pominięta przy ustalaniu wartości normalnej wyłącznie w wypadku stwierdzenia, że sprzedaż ta była dokonywana:

- 1) w dłuższym okresie w znacznych ilościach oraz
- 2) po cenach nie gwarantujących pełnego pokrycia kosztów w racjonalnym okresie.

3. Jeśli ceny towaru podobnego stosowane na rynku wewnętrznym kraju eksportu lub w sprzedaży do kraju trzeciego są niższe od kosztów wymienionych

w ust. 2, lecz w momencie sprzedaży przewyższają średnie ważone koszty poniesione w okresie badanym, to ceny te uważa się za gwarantujące pełne pokrycie kosztów w racjonalnym okresie.

4. Za dłuższy okres uznaje się zazwyczaj jeden rok, nie mniej jednak niż 6 miesięcy, zaś sprzedaż po cenach niższych od kosztów wymienionych w ust. 2 uznaje się za dokonaną w znacznych ilościach w tym okresie, jeżeli stwierdzi się, że:

- 1) średnia ważona cena sprzedaży jest niższa od średniej ważonej kosztów wymienionych w ust. 2 lub
- 2) wielkość sprzedaży poniżej kosztów, o których mowa w ust. 2, jest nie mniejsza niż 20% sprzedaży wykorzystanej do ustalenia wartości normalnej.

5. Koszty, o których mowa w ust. 2, ustala się na podstawie ksiąg rachunkowych jednostki, prowadzonych według zasad wynikających z posiadanej przez jednostkę dokumentacji opisującej przyjęte przez nią zasady rachunkowości, pod warunkiem iż zapisy w księgach właściwie dokumentują koszty związane z produkcją i sprzedażą towaru objętego postępowaniem. Przedstawione dowody dotyczące właściwego podziału kosztów uwzględnia się pod warunkiem, iż zostanie wykazane, że taki podział był rzeczywiście stosowany.

6. W razie niemożności zastosowania metody podziału kosztów stosowanej przez stronę objętą postępowaniem, stosuje się metodę podziału kosztów w proporcji do obrotów.

7. Koszty, o których mowa w ust. 5 i 6, koryguje się o dodatkowe pozycje związane z przyszłą lub obecną produkcją towaru badanego, których nie uwzględniono w obliczeniach określonych w ust. 5 i 6.

8. W wypadku gdy na koszty występujące w części okresu zwrotu kosztów wpływa wykorzystywanie nowych urządzeń produkcyjnych, które wymagały znacznych nakładów inwestycyjnych, oraz niski stopień wykorzystania mocy produkcyjnych, towarzyszące operacjom rozruchu, które miały miejsce w okresie badanym, średnie koszty dla fazy rozruchu ustala się na poziomie kosztów występujących pod koniec tej fazy i zalicza na poczet tego okresu do średnich kosztów ważonych wymienionych w ust. 3.

9. Okres fazy rozruchu ustala się odpowiednio do warunków danego zagranicznego eksportera lub producenta, z tym że nie może ona przekroczyć odpowiedniej początkowej części okresu zwrotu kosztów. Informacje świadczące o wydłużeniu procesu rozruchu poza tę część okresu uwzględnia się pod warunkiem, że zostały dostarczone przed przystąpieniem do weryfikacji danych oraz w terminie 3 miesięcy od daty wszczęcia postępowania.

10. Wielkość kosztów związanych ze sprzedażą, kosztów ogólnego zarządu i wszystkich innych kosztów oraz kwot zysku ustala się na podstawie faktycznych danych, właściwych dla produkcji i sprzedaży towarów podobnych zagranicznego eksportera lub producenta

objętego postępowaniem antydumpingowym, w zwykłym obrocie handlowym.

11. W wypadku gdy nie można ustalić wielkości kosztów, o których mowa w ust. 10, zgodnie z metodą określoną w ust. 10, koszty te ustala się na podstawie:

- 1) średniej ważonej faktycznych wielkości ustalonych dla innych zagranicznych eksporterów lub producentów objętych postępowaniem antydumpingowym w zakresie produkcji i sprzedaży towarów podobnych na rynku wewnętrznym w kraju pochodzenia,
- 2) faktycznych wielkości w zakresie produkcji i sprzedaży, w zwykłym obrocie handlowym, towaru należącego do tej samej kategorii co towar podobny, poniesionych przez danego zagranicznego eksportera lub producenta objętego postępowaniem antydumpingowym na rynku wewnętrznym w kraju pochodzenia,
- 3) innej racjonalnej metody, pod warunkiem że ustalona przy jej stosowaniu marża zysku nie przekroczy zysku zwykle uzyskiwanego przez innych zagranicznych eksporterów lub producentów towarów tej samej kategorii na rynku wewnętrznym w kraju pochodzenia.

Art. 6. 1. W wypadku przywozu z krajów nie posiadających gospodarki rynkowej, wartość normalną określa się na podstawie ceny stosowanej w kraju trzecim o gospodarce rynkowej lub na podstawie ceny w eksporcie z takiego kraju do innych krajów, łącznie z Rzeczpospolitą Polską, albo na podstawie wartości konstruowanej w warunkach gospodarki rynkowej kraju trzeciego, a w wypadku gdy okaże się to niemożliwe, na podstawie innej uzasadnionej metody, w tym na podstawie ceny faktycznie płaconej lub należnej na polskim obszarze celnym za towar podobny, w miarę potrzeby odpowiednio zmodyfikowanej, tak aby uwzględniała odpowiednią marżę zysku.

2. Wyboru kraju trzeciego, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się na podstawie informacji o warunkach produkcji w tym kraju towaru podobnego, w tym dotyczących procesu i skali produkcji towaru podobnego oraz z uwzględnieniem wszelkich dostępnych informacji o warunkach rynkowych istniejących w tym kraju w okresie badanym i po porównaniu ich z warunkami w kraju objętym postępowaniem antydumpingowym. Wyboru kraju trzeciego dokonuje się uwzględniając terminy określone w niniejszej ustawie. Jeżeli jest to możliwe, wyboru dokonuje się spośród krajów o gospodarce rynkowej objętych tym samym postępowaniem antydumpingowym.

3. Minister Gospodarki poinformuje, niezwłocznie po wszczęciu postępowania antydumpingowego, zagranicznych eksporterów i krajowych importerów oraz ich organizacje i zrzeszenia, władze kraju eksportu oraz wnioskodawcę lub wnioskodawców o wyborze kraju trzeciego o gospodarce rynkowej, o którym mowa w ust. 1, wyznaczając termin 10 dni na zgłoszenie uwag w sprawie tego wyboru.

Oddział 2

Cena eksportowa

Art. 7. Za cenę eksportową towaru przyjmuje się cenę faktycznie zapłaconą lub należną za towar z kraju eksportu w przywozie na polski obszar celny.

Art. 8. 1. W wypadku braku ceny eksportowej lub gdy stwierdzona zostanie jej niewiarygodność z powodu powiązania lub istnienia porozumienia kompensacyjnego między zagranicznym eksporterem i krajowym importerem lub stroną trzecią, cenę eksportową można ustalić na podstawie ceny, po której towary przywożone odsprzedaje się po raz pierwszy niezależnemu nabywcy, a w wypadku gdy nie są one odsprzedawane niezależnemu nabywcy albo nie są odsprzedawane w stanie, w jakim zostały przywiezione, na innej uzasadnionej podstawie (cena eksportowa konstruowana).

2. W wypadkach, o których mowa w ust. 1, w celu ustalenia wiarygodnej ceny eksportowej dokonuje się korekty ceny eksportowej konstruowanej, uwzględniając wszystkie koszty, łącznie z należnościami celnymi i podatkami, poniesione pomiędzy przywozem i odsprzedają, a także zysk.

3. Korekta ceny, o której mowa w ust. 2, powinna obejmować koszty zwykle ponoszone przez krajowego importera, zapłacone przez jakąkolwiek stronę na polskim obszarze celnym lub poza nim, która jest związana lub zawarła porozumienie kompensacyjne z krajowym importerem lub zagranicznym eksporterem, w tym zwykle koszty transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i koszty dodatkowe, należności celne, cła antydumpingowe oraz należne podatki z tytułu przywozu lub sprzedaży towarów, jak również uzasadnioną marżę ze sprzedaży, koszty ogólnego zarządu i wszelkie inne koszty oraz zysk.

Oddział 3

Porównanie ceny eksportowej z wartością normalną

Art. 9. 1. Ustalenia marginesu dumpingu, o którym mowa w art. 3 ust. 5, dokonuje się przez porównanie ceny eksportowej z wartością normalną.

2. Porównania ceny eksportowej z wartością normalną dokonuje się na tym samym poziomie obrotu, zazwyczaj na poziomie cen producenta, w odniesieniu do transakcji sprzedaży dokonanych możliwie w jak najbardziej zbliżonych terminach oraz z uwzględnieniem różnic wpływających na porównywalność cen.

Art. 10. 1. Jeżeli nie istnieje podstawa do porównania ustalonej wartości normalnej i ceny eksportowej, to dokonuje się odpowiednich dostosowań, w formie korekty, na podstawie przesłanek merytorycznych, z tytułu różnic czynników, które były zgłoszone i mogą wpłynąć na ceny oraz ich porównywalność.

2. Korekta, o której mowa w ust. 1, powinna uwzględniać w szczególności następujące czynniki:

- 1) właściwości fizyczne towaru objętego postępowaniem antydumpingowym i towaru podobnego, z tym że rozmiary korekty powinny odpowiadać stosownej ocenie różnicy wartości rynkowej wynikającej z różnic fizycznych,
- 2) należności przywozowe i podatki pośrednie; w tym wypadku dokonuje się korekty wartości normalnej o kwotę odpowiadającą wszelkim należnościom przywozowym i podatkom pośrednim od towaru podobnego oraz jego fizycznych składników, jakim towar ten podlega w razie przeznaczenia do konsumpcji w kraju eksportu, a nie pobranym bądź zwracanym w związku z przywozem na polski obszar celny,
- 3) rabaty i wielkość sprzedaży; w tym wypadku dokonuje się korekty z tytułu różnic w wielkości rabatów, włącznie z rabatami przyznawanymi w związku z wielkością sprzedaży, jeżeli te zależności są należycie określone i bezpośrednio związane ze sprzedażą objętą postępowaniem antydumpingowym; korekty można dokonać także z tytułu odroczonego rabatów, pod warunkiem że roszczenie ma podstawę w praktyce ustalonej w poprzednich okresach, w tym w zależności od spełnienia wymagań warunkujących przyznanie rabatu,
- 4) poziom obrotu; korekty z tytułu różnic w poziomach obrotu, w tym z tytułu wszelkich różnic, jakie mogą występować w sprzedaży towaru badanego na zasadach OEM (z przejściem przez nabywcę niektórych obowiązków producenta), dokonuje się, jeśli zostanie wykazane, że w sieci dystrybucji na obu rynkach cena eksportowa, w tym konstruowana cena eksportowa, występuje na innym poziomie obrotu niż wartość normalna, zaś różnica wpływa na porównywalność ceny, co odzwierciedlają stałe i znaczące różnice funkcji i cen na różnych poziomach obrotu na rynku wewnętrznym kraju eksportu. Kwota korekty powinna być oparta na wartości rynkowej odnośnych różnic,
- 5) transport, ubezpieczenie, przeładunek, załadunek i koszty dodatkowe; korekty dokonuje się z tytułu różnic w kosztach bezpośrednio związanych z tymi operacjami i poniesionych z tytułu dostarczenia towaru z obiektu zagranicznego eksportera do niezależnego nabywcy, jeżeli koszty te są uwzględnione w pobieranych cenach,
- 6) opakowanie; korekty dokonuje się z tytułu różnic w kosztach, bezpośrednio związanych z opakowaniem danego towaru,
- 7) kredyt; korekty dokonuje się z tytułu różnic w kosztach kredytów udzielonych na dokonanie danej sprzedaży, o ile czynnik ten jest uwzględniony przy ustalaniu cen,
- 8) koszty ponoszone po sprzedaży; korekty dokonuje się z tytułu różnic bezpośrednich kosztów udzielenia rękojmi, gwarancji, pomocy technicznej i serwisu, zgodnie z przepisami prawa lub postanowieniami umowy sprzedaży,
- 9) prowizje; korekty dokonuje się z tytułu różnic prowizji naliczanych przy danej sprzedaży,

10) przeliczenie walut; jeżeli dla porównania cen niezbędne jest przeliczenie waluty, to dokonuje się go po kursie waluty z dnia sprzedaży; jeżeli z daną sprzedażą eksportową bezpośrednio związana jest sprzedaż waluty obcej na rynkach terminowych, to stosuje się wówczas kurs waluty w sprzedaży terminowej. Za datę sprzedaży uznaje się datę wystawienia faktury bądź też datę zawarcia umowy, złożenia zamówienia lub potwierdzenia zamówienia, jeżeli dokumenty te lepiej określają istotne warunki sprzedaży. Wahań kursów wymiany nie uwzględnia się. Zagraniczni eksporterzy w terminie 60 dni mogą dostosować swoje ceny eksportowe do trwałej zmiany kursu wymiany występującej w okresie badanym.

3. Nie dokonuje się powtórnej korekty z tytułu tych samych czynników, zwłaszcza z tytułu różnic w warunkach i wielkości sprzedaży oraz z tytułu różnic w poziomach obrotu.

Oddział 4

Margines dumpingu

Art. 11. 1. Margines dumpingu w okresie badanym ustala się według jednej z następujących metod:

- 1) na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną cen wszystkich transakcji eksportowych w przywozie na polski obszar celny lub
- 2) na podstawie porównania wartości normalnych ustalonych dla poszczególnych transakcji z cenami każdej transakcji eksportowej w przywozie na polski obszar celny.

2. Wartość normalną w formie średniej ważonej można porównać z cenami wszystkich transakcji eksportowych w przywozie na polski obszar celny, pod warunkiem że poziom cen eksportowych różni się istotnie w zależności od nabywcy, regionu lub okresu, a zastosowanie wymienionych metod nie pozwalałoby na pełne odzwierciedlenie zakresu praktyk dumpingowych.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie wykluczają zastosowania metody kontroli wyrывkowej, o której mowa w art. 26 ust. 2 i 4.

Art. 12. W wypadku wystąpienia różnych marginesów dumpingu można ustalić średni ważony margines dumpingu.

Rozdział 2

Ustalenie szkody

Art. 13. 1. Szkodę rzeczywistą ustala się na podstawie zebranego materiału dowodowego po dokonaniu oceny:

- 1) wielkości przywozu na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych oraz jego wpływu na poziom cen towarów podobnych na rynku krajowym oraz

2) wpływu wynikającego z tego przywozu na przemysł krajowy.

2. Wielkość przywozu po cenach dumpingowych ocenia się z uwzględnieniem okoliczności, czy przywóz ten wzrósł w stopniu znaczącym w wielkościach bezwzględnych bądź w stosunku do wielkości produkcji lub konsumpcji na polskim obszarze celnym.

3. W celu ustalenia wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na ceny towarów podobnych na rynku krajowym należy zbadać, czy:

- 1) ceny tych towarów są znacznie niższe od cen towarów podobnych wytwarzanych przez przemysł krajowy bądź czy
- 2) przywóz po cenach dumpingowych w jakikolwiek inny sposób nie powoduje znacznego spadku cen towarów wytwarzanych przez krajowych producentów, albo hamuje wzrost tych cen, który w innym wypadku mogłby być znaczący.

Art. 14. W wypadku gdy przedmiotem postępowania antydumpingowego jest przywóz na polski obszar celny towarów z więcej niż jednego kraju, skutki tego przywozu ocenia się łącznie, pod warunkiem że:

- 1) ustalony margines dumpingu w przywozie z każdego kraju przekracza minimalny poziom określony w art. 35 ust. 1, zaś wielkość przywozu towaru po cenach dumpingowych z poszczególnych krajów nie jest nieznaczna w rozumieniu art. 21 ust. 1 pkt 1,
- 2) dokonanie łącznej oceny skutków przywozu jest zasadne po uwzględnieniu warunków konkurencji pomiędzy towarami przywożonymi na polski obszar celny oraz warunków konkurencji pomiędzy towarami przywożonymi i podobnymi towarami krajowymi.

Art. 15. Wpływ przywozu po cenach dumpingowych na przemysł krajowy bada się z uwzględnieniem wszelkich właściwych wskaźników i czynników ekonomicznych oddziałujących na stan tego przemysłu, a w szczególności takich, jak:

- 1) trwanie procesu przewyższania przez przemysł krajowy trudności spowodowanych przywozem na polski obszar celny w przeszłości towarów po cenach dumpingowych,
- 2) wielkość marginesu dumpingu,
- 3) rzeczywisty bądź potencjalny spadek wielkości sprzedaży, zysków, produkcji, udziału w rynku, wydajności, stopy zwrotu z inwestycji i poziomu wykorzystania zdolności produkcyjnych,
- 4) czynniki wpływające na ceny krajowe,
- 5) niekorzystne rzeczywiste bądź potencjalne skutki w zakresie przepływów pieniężnych,
- 6) stan zapasów,
- 7) stan zatrudnienia,
- 8) poziom wynagrodzeń,
- 9) rozwój przemysłu,
- 10) zdolności do pozyskania kapitału i inwestycji.

Art. 16. 1. W wypadku gdy w tym samym czasie oprócz przywozu po cenach dumpingowych również inne czynniki wyrządzają szkodę przemysłowi krajowemu, poddaje się je badaniom w celu wykluczenia możliwości, że szkoda wyrządzona przez te czynniki została uznana za wyrządzoną przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.

2. Badania, o których mowa w ust. 1, powinny obejmować w szczególności:

- 1) wielkość i ceny przywozu nie realizowanego po cenach dumpingowych,
- 2) spadek popytu na towary podobne,
- 3) zmiany modelu konsumpcji,
- 4) praktyki monopolistyczne,
- 5) rozwój techniki,
- 6) zmiany w eksporcie i wydajności przemysłu krajowego.

3. Skutki przywozu towarów po cenach dumpingowych dla produkcji krajowych towarów podobnych, którą można wyodrębnić, ocenia się na podstawie takich czynników, jak proces produkcji, obroty i zyski producentów. Jeżeli wyodrębnienie odnośnej produkcji okaże się niemożliwe, skutki dumpingu ocenia się na podstawie badania najbardziej zbliżonej grupy bądź kategorii towarów, obejmującej towar podobny, dla którego można uzyskać niezbędne informacje.

Art. 17. Stwierdzenia, że przywóz po cenach dumpingowych wyrządza szkodę przemysłowi krajowemu w rozumieniu niniejszej ustawy, dokonuje się na podstawie wszystkich wskaźników i czynników, o których mowa w art. 15 i 16 ust. 2 w związku z art. 13—14.

Art. 18. 1. Zagrożenie wyrządzenia rzeczywistej szkody przemysłowi krajowemu stwierdza się na podstawie ustalonych faktów, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Zmiana okoliczności mogąca doprowadzić do sytuacji, w której przywóz po cenach dumpingowych wyrządziłby szkodę, musi jasno wynikać z przewidywań i być bliska w czasie.

3. Stwierdzenie zagrożenia przemysłu krajowego szkodą rzeczywistą wymaga zbadania, czy wystąpiły w szczególności następujące okoliczności:

- 1) wzrost przywozu po cenach dumpingowych na polski obszar celny, wskazujący na prawdopodobieństwo dalszego znacznego wzrostu przywozu,
- 2) dysponowanie przez eksportera znacznymi rezerwami mocy produkcyjnych, bądź istotnego zwiększenia w niedalekiej przyszłości przez niego mocy produkcyjnych, uprawdopodobniające znaczący wzrost przywozu na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych, z uwzględnieniem dostępności innych rynków eksportowych, które mogłyby wchłonąć dodatkowy przywóz,
- 3) możliwości przywozu na polski obszar celny towarów po cenach, które mogłyby w znacznym stopniu spowodować obniżenie cen na rynku krajowym bądź zapobiec ich wzrostowi, który w innym

wypadku miałby miejsce, zwiększając tym prawdopodobieństwo dalszego wzrostu popytu na przywóz odnośnych towarów,

4) stan zapasów.

Art. 19. Jeżeli na podstawie okoliczności, o których mowa w art. 18 ust. 3, rozpatrywanych łącznie, można ustalić, że dany przywóz towarów po cenach dumpingowych jest nieunikniony i w razie niezastosowania środków antydumpingowych wyrządzi on przemysłowi krajowemu rzeczywistą szkodę, to takie ustalenie stanowi wystarczającą podstawę do sformułowania jednoznacznych przewidywań o powstaniu takiej szkody, nawet wówczas, gdy okoliczności powyższe rozpatrywane z osobna okażą się niewystarczające do sformułowania takich przewidywań.

DZIAŁ III

Postępowanie antydumpingowe

Rozdział 1

Wszczęcie postępowania antydumpingowego

Art. 20. 1. Minister Gospodarki wszczyna postępowanie antydumpingowe:

- 1) na pisemny wniosek osoby fizycznej lub prawnej albo jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej występującej w imieniu i na rzecz przemysłu krajowego,
- 2) z urzędu, w szczególnych okolicznościach, gdy istnieją dowody występowania dumpingu, szkody i związku przyczynowego.

2. Wniosek uważa się za złożony, w rozumieniu ust. 1 pkt 1, jeżeli popierają go producenci krajowi, których łączna produkcja stanowi ponad 50% całej produkcji towaru podobnego wyprodukowanego przez tych producentów krajowych, którzy wyrazili swoje poparcie lub sprzeciw wobec wniosku, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Postępowania antydumpingowego nie wszczyna się, jeżeli producenci krajowi podobnego towaru, jednoznacznie popierający wniosek, produkują mniej niż 25% całej produkcji podobnego towaru.

4. Minister Gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wszczęcie postępowania antydumpingowego.

5. W wypadku gdy wniosek nie spełnia wymogów określonych zgodnie z ust. 4 lub materiał dowodowy okaże się niewystarczający, Minister Gospodarki, nie później niż w terminie 15 dni od daty wzięcia wniosku, zawiadomi o tym wnioskodawcę i wezwie go do usunięcia braków w terminie nie krótszym niż 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia. W wypadku nieusunięcia braków w wyznaczonym terminie Minister Gospodarki pozostawia wniosek bez rozpoznania.

6. Wnioskodawca może wycofać wniosek przed wydaniem postanowienia o wszczęciu postępowania antydumpingowego. Jeżeli jednak wnioskodawca uczyni to po wszczęciu postępowania, Minister Gospo-

darki umorzy postępowanie, chyba że naruszyłoby to interes państwa.

Art. 21. 1. Minister Gospodarki wydaje decyzję o odmowie wszczęcia postępowania antydumpingowego:

- 1) wobec podmiotu z kraju lub z krajów, z których przywóz towaru objętego postępowaniem antydumpingowym na polski obszar celny jest nieznaczny, to znaczy jest mniejszy niż 1% konsumpcji krajowej tego towaru, chyba że łączny przywóz z takich krajów stanowi trzy lub więcej procent tej konsumpcji,
- 2) w wypadku gdy dowody występowania przywozu po cenach dumpingowych i wyrządzonej przez niego szkody, mające uzasadnić wszczęcie postępowania, nie są wystarczające.

2. Przed wydaniem postanowienia o wszczęciu postępowania antydumpingowego żadne informacje w sprawie nie będą podane do wiadomości publicznej. Jeżeli z umów międzynarodowych wynika obowiązek zawiadomienia kraju eksportu o zamiarze wszczęcia postępowania antydumpingowego, Minister Gospodarki powiadomi właściwe kraje o tym zamiarze.

3. Minister Gospodarki po stwierdzeniu, że materiały dowodowe i inne dostępne informacje uzasadniają domniemanie przywozu towaru po cenach dumpingowych i wyrządzenia przez ten przywóz szkody, oraz po uprzednim zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wydaje nie później niż w terminie 45 dni od daty wpłynięcia kompletnego wniosku postanowienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego, które ogłosi w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

4. Postanowienie, o którym mowa w ust. 3, powinno zawierać streszczenie zgromadzonych informacji oraz określać:

- 1) termin wszczęcia postępowania antydumpingowego,
- 2) towar, którego postępowanie antydumpingowe dotyczy,
- 3) kraj lub kraje eksportu,
- 4) okres badany,
- 5) termin składania informacji i opinii przez strony zainteresowane w sprawach mających znaczenie dla postępowania antydumpingowego,
- 6) termin składania przez strony zainteresowane wniosków o złożenie wyjaśnień ustnych.

Art. 22. 1. Niezależnie od ogłoszenia, o którym mowa w art. 21 ust. 3, Minister Gospodarki przekazuje postanowienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego zagranicznym eksporterom, krajowym importerom oraz organizacjom i zrzeszeniom krajowych importerów lub zagranicznych eksporterów towarów, których zgodnie z informacjami posiadanymi przez Ministra Gospodarki postępowanie dotyczy, oraz władzom kraju eksportu bądź pochodzenia towaru, a także wnioskodawcy lub wnioskodawcom.

2. Minister Gospodarki, z zachowaniem wymogu poufności, przekazuje zagranicznym eksporterom oraz władzom kraju lub krajów eksportu bądź pochodzenia towaru także pełny tekst wniosku. W wypadku gdy liczba zagranicznych eksporterów jest szczególnie duża, pełny tekst wniosku przekazuje się wyłącznie władzom kraju eksportu bądź właściwej organizacji lub zrzeszeniu eksporterów.

3. Minister Gospodarki, z zachowaniem wymogu poufności, udostępnia pełny tekst wniosku innym zainteresowanym stronom na ich pisemny wniosek.

Art. 23. 1. Minister Gospodarki przekazuje zainteresowanym stronom kwestionariusz postępowania antydumpingowego.

2. Udzielenie przez zainteresowane strony odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, o którym mowa w ust. 1, powinno nastąpić w terminie nie krótszym niż 30 dni, z tym że dla zagranicznych eksporterów oraz producentów termin ten rozpoczyna bieg z upływem 7 dni od daty wysłania kwestionariusza do eksportera lub przekazania go właściwemu przedstawicielstwu dyplomatycznemu kraju eksportu towaru.

3. Terminy, o których mowa w ust. 2, mogą być przedłużone o dalszy okres do 30 dni, o ile zainteresowana strona przedstawi poważne powody mające dla niej istotne znaczenie w toczącym się postępowaniu, dla których termin ten powinien być przedłużony.

4. Minister Gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór kwestionariusza, o którym mowa w ust. 1.

Art. 24. 1. W toku postępowania wszystkie zainteresowane strony mają pełną możliwość obrony swoich interesów.

2. Na pisemny wniosek udostępnia się im wszelkie informacje związane z postępowaniem antydumpingowym, a nie objęte klauzulą poufności.

3. Stronom przysługuje prawo ustosunkowania się na piśmie do wszelkich informacji dotyczących sprawy, a za zgodą Ministra Gospodarki — także w formie ustnej.

4. Na wniosek, o którym mowa w art. 21 ust. 4 pkt 6 i z zachowaniem wymogów poufności, wszystkim zainteresowanym stronom umożliwia się bezpośrednio, wzajemne konsultacje.

5. Żadna ze stron nie ma obowiązku uczestniczenia w konsultacjach, o których mowa w ust. 4. Informacje przekazane ustnie w czasie konsultacji uwzględnia się pod warunkiem, że zostaną potwierdzone w formie pisemnej.

Art. 25. 1. Minister Gospodarki może zwracać się do zainteresowanych stron o dostarczenie wszelkich informacji i opinii, jakie uzna za potrzebne dla dobra prowadzonego postępowania.

2. W wypadku gdy zainteresowana strona odmówi udzielenia informacji, o których mowa w ust. 1, lub w inny sposób będzie rażąco utrudniać postępowanie

antydumpingowe, wszelkie ustalenia mogą być dokonane na podstawie innych dostępnych informacji.

3. W wypadku gdy zainteresowana strona przedstawiła nieprawdziwe lub mylące informacje, to takich informacji nie bierze się pod uwagę, zaś w postępowaniu wykorzystuje się inne dostępne dane.

4. Stronę, o której mowa w ust. 2 i 3, informuje się o skutkach braku współpracy.

5. W razie przekazania przez zainteresowaną stronę informacji budzących zastrzeżenia, będą one uwzględnione w postępowaniu, o ile nie spowodują zbędnych trudności w ustalaniu faktów, a także będą właściwie i terminowo przekazane, możliwe do zweryfikowania, zaś zainteresowana strona dołoży wszelkich starań do ich przygotowania.

6. W wypadku gdy przedstawione przez stronę informacje nie zostaną przez Ministra Gospodarki w drodze postanowienia uznane jako dowody, postanowienie to powinno być niezwłocznie przekazane stronie wraz z podaniem przyczyn.

7. W wypadku wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 6, należy zapewnić stronie możliwość udzielenia wyjaśnień w określonym terminie.

8. Jeżeli wyjaśnienia, o których mowa w ust. 7, okażą się niezadowolające, przyczyny nieuznania odnośnych informacji jako dowodów ujawnia się i powiadamia się stroną.

9. W wypadku gdy ustalenia, a zwłaszcza dotyczące wartości normalnej towaru, dokonane zostały na podstawie informacji zawartych w kwestionariuszu postępowania antydumpingowego, podlegają one łącznemu sprawdzeniu z informacjami dostarczonymi przez wnioskodawcę, z uwzględnieniem terminów postępowania, poprzez odniesienie do informacji pochodzących z innych niezależnych źródeł, takich jak publikowane cenniki, urzędowe statystyki dotyczące przywozu towarów na polski obszar celny, lub informacji uzyskanych w toku postępowania.

10. W postępowaniu, o którym mowa w ust. 1, dopuszcza się udzielanie odpowiedzi w formie zapisu i przekazu elektronicznego. Nieudzielenie odpowiedzi w formie zapisu elektronicznego nie oznacza braku współpracy, o ile zainteresowana strona wykaże, że przekazanie wymaganej odpowiedzi w takiej formie będzie dla niej dodatkowym nieuzasadnionym obciążeniem lub spowoduje dodatkowe koszty.

Art. 26. 1. Minister Gospodarki w celu weryfikacji przedłożonych informacji i materiałów może przeprowadzić niezbędną kontrolę dokumentacji przekazanej przez krajowych importerów, handlowców i producentów, a także zagranicznych eksporterów i producentów, o ile zainteresowane zagraniczne podmioty wyrażają zgodę, a władze danego kraju zostały o tym oficjalnie powiadomione i nie zgłaszają sprzeciwu.

2. W wypadku dużej liczby wnioskodawców, zagranicznych eksporterów lub krajowych importerów, typów towaru objętego postępowaniem antydumpingowo-

wym lub transakcji, Minister Gospodarki może wydać postanowienie o ograniczeniu badania do reprezentantów wybranych w ramach próby statystycznej lub do reprezentanta mającego największy udział w produkcji, sprzedaży lub eksporcie (kontrola wyrzykowa).

3. W wypadku gdy po wydaniu postanowienia o kontroli wyrzykowej co najmniej niektóre wybrane podmioty nie dostarczą niezbędnych informacji, w ich miejsce wybiera się nowych reprezentantów.

4. W wypadku zastosowania kontroli wyrzykowej, dla każdego zagranicznego eksportera lub producenta, który spełnił warunki określone w art. 23 ust. 2 i 3, lecz nie został wybrany na reprezentanta, ustala się indywidualne marginesy dumpingu, chyba że liczba zagranicznych eksporterów lub producentów byłaby tak duża, że uniemożliwiłoby to terminowe zakończenie postępowania.

Art. 27. 1. Postępowanie antydumpingowe nie może utrudniać postępowania związanego z objęciem towaru odpowiednią procedurą celną.

2. Po stwierdzeniu okoliczności wskazujących, że towar jest przywożony po cenach dumpingowych wyrządzających szkodę przemysłowi krajowemu, Minister Gospodarki może wystąpić do Prezesa Głównego Urzędu Cel z wnioskiem o prowadzenie przez organy celne ewidencji towarów przywożonych na polski obszar celny objętych postępowaniem antydumpingowym.

3. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Gospodarki, w drodze rozporządzenia, określi:

- 1) sposób prowadzenia przez organy celne ewidencji towarów na potrzeby postępowania antydumpingowego,
- 2) dane, które umieszcza się w ewidencji prowadzonej na potrzeby postępowania antydumpingowego,
- 3) rodzaje dokumentów, na podstawie których dokonuje się ewidencji na potrzeby postępowania antydumpingowego.

4. Ewidencję, o której mowa w ust. 3, prowadzi się przez okres nie przekraczający 9 miesięcy, a wobec towarów rolnych — przez okres nie przekraczający 12 miesięcy od dnia jej wprowadzenia.

Rozdział 2

Środki tymczasowe

Art. 28. 1. W wypadku gdy w wyniku wstępnych ustaleń postępowania antydumpingowego stwierdzono, że miał miejsce przywóz po cenach dumpingowych wyrządzający szkodę, Minister Gospodarki, po uprzednim zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wydaje decyzję ustanawiającą tymczasowe cła antydumpingowe, którą publikuje się w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” oraz przekazuje niezwłocznie zainteresowanym stronom.

2. W decyzji określa się w szczególności towar, zagranicznego eksportera lub eksporterów, kraj lub kraje

eksportu, wysokość tymczasowych ceł antydumpingowych oraz sposób, warunki i zakres ich stosowania.

3. W wypadku ustanowienia tymczasowych ceł antydumpingowych warunkiem dopuszczenia do obrotu na polskim obszarze celnym towaru objętego tymi cłami jest złożenie zabezpieczenia w wysokości ustalonej na poziomie równym wysokości kwoty należności z tytułu tymczasowego cła antydumpingowego, określonej z zastosowaniem stawek ustalonego tymczasowego cła antydumpingowego. W zakresie postępowania dotyczącego zabezpieczeń stosuje się przepisy Kodeksu celnego.

4. Tymczasowe cła antydumpingowe ustanawia się nie wcześniej niż po upływie 60 dni od daty wszczęcia postępowania antydumpingowego oraz nie później niż 9 miesięcy od tej daty.

5. Tymczasowe cła antydumpingowe ustanawia się na okres 6 miesięcy. Okres ten można przedłużyć o dalsze 3 miesiące lub można ustanowić cła od razu na okres 9 miesięcy w wypadku, gdy zagraniczni eksporterzy reprezentujący znaczący udział handlu objętego postępowaniem antydumpingowym wystąpią z takim wnioskiem lub nie wyrażą sprzeciwu w odpowiedzi na powiadomienie, o którym mowa w ust. 6.

6. Minister Gospodarki, przed wydaniem decyzji w sprawie przedłużenia o dalsze 3 miesiące tymczasowego cła antydumpingowego lub ustanowienia go od razu na okres 9 miesięcy, zawiadomi zagranicznych eksporterów, o których mowa w ust. 5, o tym zamiarze i umożliwi im przedstawienie swojego stanowiska.

Rozdział 3

Zobowiązanie cenowe

Art. 29. 1. W okresie od daty wydania postanowienia o wszczęciu postępowania antydumpingowego, najpóźniej do momentu ustalenia ostatecznych ceł antydumpingowych, zagraniczny eksporter może wystąpić z inicjatywą złożenia zobowiązania do zmiany cen lub do zaprzestania przywozu po cenach dumpingowych na polski obszar celny (zobowiązanie cenowe).

2. Minister Gospodarki może zwrócić się do zagranicznego eksportera o złożenie zobowiązania cenowego, a zagraniczny eksporter może ją zaakceptować lub odrzucić.

3. Wystąpienie w sprawie złożenia zobowiązania cenowego lub przyjęcia tego zobowiązania nie może nastąpić przed wstępnym ustaleniem, że towar objęty postępowaniem antydumpingowym był przywożony na polski obszar celny po cenach dumpingowych i że przywóz taki wyrządza szkodę.

Art. 30. 1. Strona występująca z inicjatywą złożenia zobowiązania cenowego sporządza tekst tego zobowiązania nie zawierający informacji o charakterze poufnym celem udostępnienia go pozostałym zainteresowanym stronom.

2. Minister Gospodarki może wyrazić, w drodze decyzji, zgodę na przyjęcie zobowiązania cenowego stro-

ny, o której mowa w art. 29 ust. 1 i 2, i w tym wypadku zakończy postępowanie, z zastrzeżeniem art. 31 ust. 1.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 2, określa się zagranicznego eksportera lub eksporterów bądź kraj lub kraje eksportu. Decyzja podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” oraz przekazaniu zainteresowanym stronom, których ona dotyczy.

4. W wypadku gdy w kraju eksportu sektor państwowy posiada dominujący udział w handlu albo w ustalaniu ceny towaru, którego postępowanie antydumpingowe dotyczy, władze tego kraju mogą złożyć zobowiązanie cenowe w imieniu wszystkich zagranicznych eksporterów. W tym wypadku stosuje się przepisy ust. 2 i 3.

5. Minister Gospodarki może odmówić przyjęcia zobowiązania cenowego zgłoszonego przez zagranicznego eksportera lub rząd państwa, o którym mowa w ust. 4.

6. Zagranicznego eksportera lub władze kraju, których inicjatywa zobowiązania cenowego nie została przyjęta, powiadamia się o powodach odmowy oraz o możliwości wyrażenia swoich opinii w tej sprawie. Powody nieprzyjęcia zobowiązania cenowego podaje się w decyzji ostatecznej, która podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Ministra Gospodarki.

7. Na stronie, która zaciągnęła zobowiązanie cenowe, spoczywa obowiązek przekazywania Ministrowi Gospodarki, w terminach określonych w decyzji, o której mowa w ust. 2, wszelkich informacji niezbędnych do oceny wywiązywania się przez tę stronę z przyjętego zobowiązania. Niedopełnienie tego obowiązku stanowi naruszenie zobowiązania cenowego.

Art. 31. 1. W wypadku przyjęcia zobowiązania cenowego, zakończenie postępowania antydumpingowego nastąpi po dokonaniu ostatecznych ustaleń w sprawie przywozu na polski obszar celny po cenach dumpingowych i wyrządzenia szkody.

2. Zobowiązanie cenowe wygasa, jeśli stwierdzono, że towar nie był przywożony po cenach dumpingowych na polski obszar celny lub że przywóz taki nie wyrządza szkody, chyba że okoliczności te były w znacznym stopniu następstwem stosowania zobowiązania cenowego; w takim wypadku Minister Gospodarki zawiadamia zagranicznego eksportera o potrzebie dalszego stosowania zobowiązania cenowego.

3. W razie niewywiązywania się przez stronę lub strony z przyjętych zobowiązań cenowych bądź odstąpienia od stosowania zobowiązania cenowego przez te strony lub Ministra Gospodarki z jakichkolwiek powodów, Minister Gospodarki nakłada ostateczne cło antydumpingowe, zgodnie z art. 36—38.

4. W wypadku gdy okoliczności określone w ust. 3 wystąpiły przed dokonaniem ostatecznych ustaleń, o których mowa w ust. 1, Minister Gospodarki może na podstawie posiadanych informacji ustanowić tymczasowe cła antydumpingowe, zgodnie z art. 28.

Rozdział 4

Zakończenie postępowania antydumpingowego

Oddział 1

Przepisy ogólne

Art. 32. 1. Postępowanie antydumpingowe powinno być zakończone w terminie 12 miesięcy, a w wyjątkowych sytuacjach nie później niż w terminie 18 miesięcy od daty jego wszczęcia, w drodze decyzji o ustanowieniu ostatecznego cła antydumpingowego, przyjęciu zobowiązania cenowego lub umorzeniu postępowania albo jego zawieszeniu.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 33. 1. W wypadku gdy na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego stwierdzono, że ma miejsce przywóz na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych i że ten przywóz wyrządza szkodę, Minister Gospodarki, po uprzednim zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ustanawia w drodze decyzji ostateczne cło antydumpingowe.

2. W uzasadnieniu decyzji, o której mowa w ust. 1, należy wymienić zgromadzone w postępowaniu materiały dowodowe zgodnie z wymogami Porozumienia WTO.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, wraz z uzasadnieniem, o którym mowa w ust. 2, podlega notyfikacji w Komitecie Środków Antydumpingowych Światowej Organizacji Handlu (WTO) i przekazaniu zainteresowanym stronom.

Art. 34. Minister Gospodarki, w drodze decyzji, zakończy postępowanie antydumpingowe przez umorzenie:

- 1) w stosunku do kraju, z którego przywóz na polski obszar celny uznano na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego za nieznaczny, w rozumieniu art. 21 ust. 1 pkt 1,
- 2) w wypadkach określonych w art. 20 ust. 6,
- 3) w wypadku gdy na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego nie można stwierdzić, że:
 - a) ma miejsce przywóz na polski obszar celny towaru objętego postępowaniem antydumpingowym po cenach dumpingowych lub
 - b) przywóz po cenach dumpingowych na polski obszar celny towaru objętego postępowaniem antydumpingowym wyrządza rzeczywistą szkodę przemysłowi krajowemu.

Art. 35. 1. W wypadku stwierdzenia, że margines dumpingu w przywozie na polski obszar celny przez danego eksportera zagranicznego towaru objętego postępowaniem antydumpingowym jest minimalny, czyli mniejszy niż 2% w stosunku do ceny eksportowej, Minister Gospodarki zawiesza w drodze postanowienia

postępowanie antydumpingowe w stosunku do danego zagranicznego eksportera.

2. Postępowanie antydumpingowe wobec eksporterów, o których mowa w ust. 1, może być wznowione w każdym czasie, jeżeli okaże się to uzasadnione zmianą warunków przywozu.

Oddział 2

Ostateczne cła antydumpingowe

Art. 36. Minister Gospodarki w decyzji ustanawiającej ostateczne cło antydumpingowe określa w szczególności:

- 1) towar,
- 2) zagranicznych eksporterów i kraje eksportu, których ostateczne cła antydumpingowe dotyczą,
- 3) marginesy dumpingu dla poszczególnych zagranicznych eksporterów i krajów eksportu oraz wysokość ustanowionych ostatecznych ceł antydumpingowych w stosunku do poszczególnych lub wszystkich eksporterów z danego kraju, zależnie od okoliczności, z należyтым uwzględnieniem interesów krajów rozwijających się,
- 4) zagranicznych eksporterów bądź kraje eksportu, które złożyły zobowiązania cenowe.

Art. 37. 1. Decyzję, o której mowa w art. 38, przekazuje się niezwłocznie zagranicznym eksporterom i krajowym importerom oraz rządowi kraju lub krajów eksportu, wnioskodawcy lub wnioskodawcom, a także Komitetowi Środków Antydumpingowych Światowej Organizacji Handlu (WTO).

2. W wypadku gdy dany towar jest przywożony na polski obszar celny z wielu źródeł, ostateczne cła antydumpingowe nakłada się w każdym wypadku w odpowiedniej wysokości, w sposób niedyskryminacyjny, w przywozie ze wszystkich źródeł, wobec których stwierdzono stosowanie dumpingu i wyrządzanie szkody, z wyjątkiem przywozu objętego zobowiązaniami cenowymi.

3. W wypadku stosowania kontroli wyrывkowej, ostateczne cło antydumpingowe nałożone na towary sprzedawane lub produkowane przez zagranicznych eksporterów lub producentów, o których mowa w art. 26 ust. 4, nie może przekraczać średniego ważonego marginesu dumpingu ustalonego dla zagranicznych eksporterów lub producentów objętych kontrolą wyrывkową.

4. W wypadku, o którym mowa w ust. 3, dla ustalenia średniego ważonego marginesu dumpingu pomija się marginesy mniejsze niż 2% w stosunku do ceny eksportowej.

Art. 38. 1. W wypadku okresowej zmiany warunków rynkowych, które były podstawą nałożenia ostatecznych ceł antydumpingowych, Minister Gospodarki może, po uprzednim zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wydać decyzję o zawieszeniu stosowania tych ceł na okres do

9 miesięcy. Zawieszenie może być przedłużone na okres nie przekraczający 12 miesięcy.

2. Zawieszona cła antydumpingowe mogą zostać wprowadzone w drodze decyzji ponownie, jeżeli ustawa przyczyna zawieszenia.

Oddział 3

Pobór ceł antydumpingowych

Art. 39. Wymiaru i poboru ceł antydumpingowych dokonuje organ celny.

Art. 40. Tymczasowe i ostateczne cła antydumpingowe nakłada się na towary przywożone na polski obszar celny od daty określonej w decyzji, o której mowa w art. 28 ust. 1 i art. 33 ust. 1, chyba że przepisy stanowią inaczej.

Art. 41. W wypadku gdy ostateczne cło antydumpingowe jest wyższe od tymczasowego cła antydumpingowego, kwoty różnicy nie pobiera się. Jeżeli ostateczne cło antydumpingowe jest niższe od tymczasowego cła antydumpingowego, to zabezpieczenie należności w wysokości różnicy między tymczasowym celem antydumpingowym a ostatecznym celem antydumpingowym zwraca się zgodnie z zasadami określonymi w Kodeksie celnym.

Art. 42. Jeżeli ostateczne ustalenia nie stwierdzają istnienia dumpingu lub wyrządzenia szkody rzeczywistej, to zwraca się zabezpieczenie złożone w związku z ustanowieniem tymczasowego cła antydumpingowego. Od kwoty zwracanego zabezpieczenia nie płaci się odsetek.

Art. 43. 1. Ostateczne cło antydumpingowe może być nałożone na towary, które zostały dopuszczone do obrotu na polskim obszarze celnym nie wcześniej niż 90 dni przed datą ustanowienia tymczasowego cła antydumpingowego, lecz nie wcześniej niż z datą wszczęcia postępowania, pod warunkiem że stronom zainteresowanym umożliwiono wypowiedzenie się w tej sprawie oraz że zachodzą łącznie następujące okoliczności:

- 1) przywóz odnośnych towarów podlegał ewidencjonowaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 2,
- 2) wobec tych towarów stwierdzono już w przeszłości przywóz po cenach dumpingowych przez dłuższy czas lub krajowy importer był świadomy bądź powinien być świadomy rozmiaru stosowanego dumpingu i wyrządzonej przez niego szkody,
- 3) przywóz towarów po cenach dumpingowych, który wyrządził szkodę w okresie objętym postępowaniem antydumpingowym, nadal znacznie wzrasta w takich rozmiarach i w takim czasie, że ostateczne cła antydumpingowe mogą okazać się niewystarczające czyniąc wyrządzoną szkodę trudną do naprawienia.

2. Nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego, o którym mowa w ust. 1, nie narusza art. 40.

3. Ostateczne cła antydumpingowe nie mogą być nałożone z mocą wsteczną na towary przywiezione na

polski obszar celny przed datą naruszenia lub odstąpienia od zobowiązania cenowego.

DZIAŁ IV

Postępowanie w sprawie obejścia ceł antydumpingowych

Art. 44. 1. W wypadku wystąpienia okoliczności wskazujących na przywóz na polski obszar celny towarów podobnych lub ich części w celu obejścia ustanowionych ceł antydumpingowych Minister Gospodarki może wszcząć postępowanie antydumpingowe.

2. Do postępowania, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 20—29, przy czym powinno być ono zakończone w terminie 9 miesięcy od daty jego rozpoczęcia.

Art. 45. W wypadku stwierdzenia w wyniku postępowania, że objęty nim przywóz ma na celu obejście ustanowionych ceł antydumpingowych, Minister Gospodarki nakłada ostateczne cło antydumpingowe na towary podobne lub ich części od daty wprowadzenia obowiązku ewidencjonowania przywozu tych towarów na polski obszar celny na zasadach i w trybie określonych w art. 27.

Art. 46. 1. Obejście, o którym mowa w art. 44, oznacza zmianę struktury przywozu nie mającą uzasadnionych podstaw ekonomicznych poza unikaniem następstw ceł antydumpingowych, w wyniku której nastąpiło:

- 1) osłabienie skutków nałożonego cła antydumpingowego, polegające na obniżeniu cen towarów krajowych,
- 2) rekompensowanie w jakikolwiek inny sposób przez zagranicznego eksportera nakładanych ceł antydumpingowych.

2. Działalność montażową prowadzoną w Polsce lub w kraju trzecim uznaje się za mającą na celu obejście ustanowionych ceł antydumpingowych w wypadku, gdy:

- 1) rozpoczęła albo zwiększyła się ona po lub bezpośrednio przed wszczęciem postępowania antydumpingowego, a części używane do montażu są przywożone z kraju, z którego przywożone towary są objęte cłami antydumpingowymi,
- 2) wartość części używanych do montażu, pochodzących z kraju, o którym mowa w pkt 1, stanowi nie mniej niż 60% łącznej wartości części zmontowanego towaru, przy czym w żadnym wypadku za obchodzenie ceł antydumpingowych nie zostanie uznana sytuacja, w której wartość dodana do przywiezionych części w trakcie montażu lub wykończenia przekracza 25% kosztów produkcji,
- 3) skutki cła antydumpingowego są osłabione i nie eliminują szkody dla przemysłu krajowego w aspekcie cen albo ilości zmontowanych towarów podobnych oraz istnieją dowody na istnienie dumpingu w stosunku do wartości normalnej uprzednio ustalonej dla tego towaru.

Art. 47. Prezes Głównego Urzędu Ceł, na wniosek Ministra Gospodarki, zobowiąże organy celne do prowadzenia wyodrębnionej ewidencji przywozu towarów objętych postępowaniem antydumpingowym, o którym mowa w art. 44 ust. 1, na zasadach i w trybie określonych w art. 27 ust. 2 i 3, z uwzględnieniem:

- 1) celu ewidencjonowania,
- 2) daty, od której rozpoczyna się ewidencjonowanie dostaw,
- 3) towarów objętych ewidencjonowaniem dostaw,
- 4) kwoty cła antydumpingowego lub innych zabezpieczeń.

DZIAŁ V

Postępowanie przeglądowe, weryfikacyjne i rewizyjne

Zasady zwrotu ceł antydumpingowych

Art. 48. 1. Cła antydumpingowe stosuje się tak długo i w takim zakresie, jak to będzie niezbędne dla przeciwdziałania dumpingowi wyrządzającemu szkodę.

2. Ostateczne cła antydumpingowe przestają być stosowane najpóźniej z upływem 5 lat od daty ich ustanowienia lub od daty zakończenia ostatniego przeglądu dumpingu i szkody, o ile podczas tego przeglądu nie stwierdzono, że zaprzestanie stosowania ustanowionych ceł antydumpingowych doprowadzi do utrzymania bądź powrotu dumpingu lub wyrządzenia szkody.

3. Zawiadomienie o terminie zaprzestania stosowania ustanowionych ostatecznych ceł antydumpingowych ogłasza się w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” co najmniej na 90 dni przed terminem ich zaprzestania.

4. Po ogłoszeniu zawiadomienia producenci krajowi mają prawo wystąpić, nie później niż na 3 miesiące przed końcem pięcioletniego okresu, z wnioskiem o poddanie przeglądowi dotychczasowych rezultatów stosowania ustanowionych ceł antydumpingowych w celu ustalenia, czy zaprzestanie ich stosowania jest zasadne. W tym celu wszczyna się postępowanie antydumpingowe przeglądowe.

Art. 49. 1. Minister Gospodarki wszczyna postępowanie antydumpingowe przeglądowe:

- 1) na wniosek złożony w imieniu przemysłu krajowego,
- 2) z urzędu.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, powinien w szczególności powoływać dowody utrzymywania się dumpingu i szkody bądź dowody, że usunięcie szkody częściowo lub w całości stało się możliwe dzięki ustanowionym cłom antydumpingowym, bądź dowody świadczące o tym, że pozycja zagranicznego eksportera lub warunki rynkowe wskazują na prawdopodobieństwo dalszego występowania dumpingu i szkody.

3. W toku postępowania zagranicznym eksporterom, krajowym importerom oraz przedstawicielstwom

kraju eksportu i przedstawicielom przemysłu krajowego zapewnia się możliwość odparcia zarzutów oraz ustosunkowania się do wniosku, zaś ustalenia końcowe formułuje się z uwzględnieniem wszystkich istotnych i odpowiednio stwierdzonych dowodów.

4. Nałożone cła antydumpingowe stosuje się do czasu zakończenia postępowania przeglądownego.

Art. 50. 1. Minister Gospodarki może z urzędu, w każdym czasie, a z upływem co najmniej jednego roku od daty ustanowienia ostatecznych ceł antydumpingowych na uzasadniony i należyście udokumentowany wniosek zainteresowanego zagranicznego eksportera bądź zagranicznego producenta lub na wniosek krajowego importera lub krajowych producentów, dokonać weryfikacji celowości ich stosowania. Weryfikacji takiej dokonuje się nie częściej niż raz na 12 miesięcy.

2. Podczas weryfikacji, o której mowa w ust. 1, należy ustalić w szczególności, czy okoliczności związane z dumpingiem lub szkodą uległy istotnej zmianie oraz czy stosowane dotychczas cła antydumpingowe przynoszą zamierzone efekty w usuwaniu szkody poprzednio ustalonej. W tym celu uwzględnia się wszystkie istotne i udokumentowane informacje oraz dane przedstawione w toku postępowania.

Art. 51. 1. Minister Gospodarki może wydać postanowienie o wszczęciu postępowania rewizyjnego w celu ustalenia indywidualnych marginesów dumpingu dla nowych zagranicznych eksporterów z kraju eksportu towaru objętego pierwotnym postępowaniem antydumpingowym, jeżeli eksporterzy ci nie byli dostawcami odnośnego towaru w badanym okresie, pod warunkiem wykazania, że:

- 1) nie są oni powiązani z zagranicznymi eksporterami ani producentami kraju eksportu, których towar jest objęty ustanowionymi środkami antydumpingowymi,
- 2) zagraniczny eksporter lub producent dokonał przywozu na polski obszar celny po zakończeniu pierwotnego postępowania lub wykaże, że zaciągnął wiążące i wymagalne zobowiązania kontraktowe dotyczące przywozu znacznej ilości towaru na polski obszar celny.

2. Minister Gospodarki wszczyna postępowanie rewizyjne, o którym mowa w ust. 1, po umożliwieniu producentom krajowym wyrażenia opinii w sprawie wniosku.

3. W postanowieniu o wszczęciu postępowania rewizyjnego Minister Gospodarki uchyla wobec zagranicznych eksporterów, o których mowa w ust. 1, cła antydumpingowe ustanowione w wyniku pierwotnego postępowania antydumpingowego wszczętego wobec przywozu na polski obszar celny danego towaru z krajów tych zagranicznych eksporterów.

4. Prezes Głównego Urzędu Ceł na wniosek Ministra Gospodarki zobowiąże organy celne do prowadzenia wyodrębnionej ewidencji przywozu towarów objętych postępowaniem antydumpingowym, o którym mowa w ust. 1, na zasadach i w trybie określonych w art. 27.

5. Cła antydumpingowe ustanowione w wyniku postępowania rewizyjnego mogą być nałożone z mocą wsteczną, poczynając od daty wydania postanowienia o wszczęciu postępowania rewizyjnego.

6. Przepisów ust. 1—5 nie stosuje się w wypadku, gdy cła antydumpingowe ustanowiono w postępowaniu pierwotnym na podstawie wyników przeprowadzonej kontroli wyrywkowej.

Art. 52. W wypadku gdy w wyniku postępowań, o których mowa w art. 49—51, nie będą stosowane cła antydumpingowe tylko w stosunku do niektórych zagranicznych eksporterów z danego kraju, a nadal będą obowiązywać wobec innych zagranicznych eksporterów z tego kraju, zagraniczni eksporterzy, wobec których uchylono cło antydumpingowe, pozostają nadal przedmiotem postępowania i mogą automatycznie być poddani ponownemu badaniu w każdym kolejnym wspomnianym postępowaniu.

Art. 53. Artykuły 48—52 stosuje się odpowiednio do zobowiązań cenowych, z wyjątkiem przepisów art. 51 ust. 5—6.

Art. 54. 1. Postępowania, o których mowa w art. 49 i 50, będą zakończone w terminie 12 miesięcy, a w wyjątkowych wypadkach — w terminie 18 miesięcy od daty ich wszczęcia.

2. Postępowanie rewizyjne, o którym mowa w art. 51, powinno być wszczęte bez nieuzasadnionej zwłoki i zakończone możliwie szybko, nie później niż w ciągu 12 miesięcy.

3. Do postępowań, o których mowa w art. 49—53, stosuje się odpowiednio przepisy art. 20—28 i art. 32—38.

Art. 55. 1. Minister Gospodarki może wznowić postępowanie antydumpingowe po uprzednim przeprowadzeniu konsultacji z zagranicznymi eksporterami i krajowymi importerami towaru oraz po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wypadku, gdy przemysł krajowy przedstawi wystarczające dowody świadczące o tym, że zastosowane środki antydumpingowe nie doprowadziły do żadnych ruchów cen krajowych lub doprowadziły do niewystarczających ruchów tych cen usuwających szkodę.

2. Do postępowania, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 20—28 i art. 32—36 z zastrzeżeniem, że będzie ono wznowione bez nieuzasadnionej zwłoki i zakończone w terminie 6 miesięcy od daty jego wznowienia.

Art. 56. 1. Uiszczony cło antydumpingowe jest zwracane krajowemu importerowi na podstawie decyzji Ministra Gospodarki, stwierdzającej zasadność zwrotu cła antydumpingowego.

2. Minister Gospodarki wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, na pisemny wniosek krajowego importera zawierający dokładne informacje na temat żądanej kwoty zwrotu cła antydumpingowego, złożony wraz z pełną dokumentacją dotyczącą obliczenia i uiszczenia tej kwoty. Wniosek powinien ponadto wykazać zasad-

ność zwrotu cła antydumpingowego, a w szczególności to, że margines dumpingu w chwili poboru cła antydumpingowego nie istniał lub był mniejszy niż margines dumpingu, na podstawie którego została ustalona stawka cła antydumpingowego stanowiąca podstawę wymiaru i poboru tego cła.

3. Pisemny wniosek krajowego importera, o którym mowa w ust. 2, powinien zostać złożony przed upływem 6 miesięcy licząc od dnia powiadomienia osoby zobowiązanej do zapłacenia ostatecznego cła antydumpingowego.

4. W celu wydania decyzji o zasadności zwrotu cła antydumpingowego Minister Gospodarki może wszcząć postępowanie antydumpingowe przeglądowe.

5. Decyzja o zasadności zwrotu cła antydumpingowego powinna w szczególności określać dane dotyczące zgłoszeń celnych towarów, w odniesieniu do których cło antydumpingowe ma być zwrócone, oraz wysokości kwot podlegających zwrotowi. Decyzja powinna zostać wydana w terminie 12 miesięcy, licząc od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2. W wyjątkowych sytuacjach termin ten można przedłużyć do 18 miesięcy.

6. Na pisemny wniosek krajowego importera, złożony wraz z decyzją Ministra Gospodarki o zasadności zwrotu cła antydumpingowego, oryginałem dowodu uiszczenia cła antydumpingowego i dokumentami, których przedstawienie było niezbędne do nadania towarowi przeznaczenia celnego, organ celny, który pobrał cło antydumpingowe, wydaje decyzję o zwrocie cła antydumpingowego w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku przez krajowego importera.

7. Kwota cła antydumpingowego podlegającego zwrotowi zaliczana jest z urzędu na zaległe lub bieżące zadłużenie z tytułu należności celnych.

8. W razie braku zadłużenia, o którym mowa w ust. 7, cło antydumpingowe podlega zwrotowi w terminie 30 dni, licząc od dnia wydania decyzji orzekającej ich zwrot.

9. Od zwracanego cła antydumpingowego nie płaci się odsetek.

10. Minister Gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb i warunki wydawania decyzji o zasadności zwrotu cła antydumpingowego,
- 2) wzór wniosku w sprawie wydania decyzji o zasadności zwrotu cła antydumpingowego i dokumenty, które należy do niego dołączyć.

Art. 57. Organy celne dokonują zwrotu cła antydumpingowego na podstawie przepisów niniejszej ustawy, niezależnie od zwrotu należności celnych dokonywanego na podstawie Kodeksu celnego.

Art. 58. We wszystkich badaniach dotyczących przeglądów, weryfikacji, rewizji i zwrotów stosuje się metodykę wykorzystaną w trakcie postępowania, które doprowadziło do nałożenia opłat.

DZIAŁ VI

Gwarancja poufności

Art. 59. 1. Wszelkie informacje, które ze swej istoty mają charakter poufny, w szczególności których ujawnienie stanowiłoby znaczną korzyść dla konkurencji lub miałyby zdecydowanie negatywne skutki dla osoby przekazującej informacje lub osoby, od której ta ostatnia je otrzymała, lub przekazywane z klauzulą poufności przez strony postępowania, traktuje się jako poufne, chyba że do uznania ich za takie brak uzasadnionych podstaw.

2. Zainteresowane strony, które przekazały informacje poufne, są obowiązane dostarczyć także ich streszczenie nie opatrzone klauzulą poufności. Streszczenie powinno umożliwić zrozumienie istoty informacji. W uzasadnionych okolicznościach zainteresowane strony mogą zawiadomić Ministra Gospodarki, że streszczenie tych informacji nie jest możliwe. W takim wypadku są one obowiązane umotywować swoje stanowisko.

3. W wypadku gdy osoba dostarczająca informacji odmawia ujawnienia tych informacji w formie uogólnionej, informacje te mogą zostać pominięte, chyba że inne wiarygodne źródła potwierdzają te informacje.

Art. 60. 1. Jeżeli zachodzi potrzeba ujawnienia informacji oraz dowodów uzyskanych w postępowaniu antydumpingowym prowadzonym na podstawie przepisów niniejszej ustawy, to Minister Gospodarki może ujawnić je w zakresie niezbędnym do wyjaśnienia podjętych w postępowaniu rozstrzygnięć. W tych wypadkach nie stosuje się przepisu art. 59.

2. Przy ujawnianiu informacji i dowodów, o których mowa w ust. 1, należy uwzględnić uzasadniony interes zainteresowanych stron, w tym prawo stron do zachowania tajemnic handlowych.

Art. 61. 1. Informacje uzyskane na podstawie niniejszej ustawy z zastrzeżeniem poufności nie mogą być ujawnione bez wyraźnego zezwolenia osoby, która je dostarczyła.

2. Informacje dotyczące konsultacji urzędowych prowadzonych na podstawie niniejszej ustawy, jak i inne dokumenty wewnętrzne opracowane przez władze państwa w związku z postępowaniem prowadzonym na podstawie niniejszej ustawy mogą być ujawniane jedynie za zgodą władz.

3. Informacje uzyskane na podstawie niniejszej ustawy mogą być wykorzystywane wyłącznie do celów, dla których zostały zgromadzone.

DZIAŁ VII

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 62. Postępowania antydumpingowe wszczęte i nie zakończone ostateczną decyzją przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi się według dotychczasowych przepisów.

Art. 63. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1029**USTAWA**

z dnia 11 grudnia 1997 r.

o ochronie przed nadmiernym przywozem na polski obszar celny niektórych towarów tekstylnych i odzieżowych.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa środki ochronne przed nadmiernym przywozem na polski obszar celny niektórych towarów tekstylnych i odzieżowych, zwane dalej „środkami ochronnymi”, oraz zasady i tryb postępowania w sprawie stosowania tych środków, zwany dalej „postępowaniem ochronnym”.

2. Przepisy ustawy stosuje się do towarów tekstylnych i odzieżowych objętych Porozumieniem w sprawie Tekstyliów i Odzieży (TiO) (Dz.U. z 1996 r. Nr 9, poz. 54) stanowiącym załącznik do Porozumienia usta-

nawiającego Światową Organizację Handlu (WTO), sporządzonego w Marakeszu dnia 15 kwietnia 1994 r. (Dz. U. z 1995 r. Nr 98, poz. 483).

3. Środki i postępowanie ochronne, określone w niniejszej ustawie, będą stosowane z zachowaniem wymogów określonych w Porozumieniu TiO.

4. Minister Gospodarki, w drodze obwieszczenia, ogłasza listę towarów tekstylnych i odzieżowych objętych Porozumieniem TiO w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 2. 1. Postanowienia i decyzje, o których mowa w niniejszej ustawie, przed ich podjęciem konsultowa-